

क्रमांकः	ब्रह्मसूत्रभाष्यस्थसंग्रहवाक्यानि	सूत्रांकः	पृष्ठांकः
१.	यत्र यदध्यासः तत्कृतेन दोषेण गुणेन वाऽणुमात्रेणापि स न संबध्यते ।	संबंधभाष्यं	१३
२.	पश्वादिभिश्चाविशेषात् ।	-''-	१४
३.	अध्यासो नाम अतस्मिंस्तद्बुद्धिः ।	-''-	१७
४.	{अथारम्भार्थश्चेत्} जिज्ञासाया अनधिकार्यत्वात् ।	१-१-०१	२१
५.	{मंगलश्चेत्} वाक्यार्थे समन्वयाभावात् ।	-''-	२१
६.	{क्रमश्चेत्} शेषशेषित्वेऽधिकृताधिकारे वा प्रमाणाभावाद्धर्मब्रह्मजिज्ञासयोः फलजिज्ञास्यभेदाच्च ।	-''-	२३
७.	चोदनाप्रवृत्तिभेदाच्च ।	-''-	२५
८.	{शेषे षष्ठीति चेन्न, कर्मणि कथं} जिज्ञास्यापेक्षत्वात् जिज्ञास्यायाः, जिज्ञास्यान्तरानिर्देशाच्च ।	-''-	२७
९.	प्रधानपरिग्रहे तदपेक्षितानामर्थाक्षिप्तत्वात् ।	-''-	२८
१०.	श्रुत्यनुगमाच्च ।	-''-	२८
११.	अवगतिपर्यन्तं ज्ञानं सन्वाच्याया इच्छाया कर्म, फलविषयत्वाच्च ।	-''-	२९
१२.	{ब्रह्म सर्वजनीनं चेत्} तद्विशेषं प्रति विप्रतिपत्तेः ।	१-१-०२	३१
१३.	श्रुत्यनुभवादयश्च यथासंभवमिह प्रमाणं, अनुभवावसानत्वाद् भूतवस्तुविषयत्वाच्च ।	-''-	३९
१४.	भूतवस्तुविषयाणां प्रामाण्यं वस्तुतन्त्रं ।	-''-	४१
१५.	{ब्रह्म अस्ति, यतः} शास्त्रस्य योनिः कारणं ब्रह्म ।	१-१-०३	४३
१६.	ज्ञेयैकदेशार्थमपि ततोऽप्यधिकतरविज्ञानः ।	-''-	४४
१७.	शास्त्रादेव प्रमाणात् ब्रह्माधिगमते ।	-''-	४५
१८.	{कर्तृस्वरूपकं चेत्} क्रियाकारकफलनिराकरणश्रुतेः ।	१-१-०४	५१
१९.	{प्रत्यक्षादिविषयकं चेत्} वेदान्तैकगम्यत्वात् ।	-''-	५२
२०.	हेयोपादेयरहितत्वादुपदेशानर्थक्यमितिचेन्नैष दोषः सर्वक्लेशप्रहाणात्पुरुषार्थसिद्धेः ।	-''-	५२
२१.	{वेदान्ताः स्वतः प्रमाणं} फलपर्यन्तत्वात् ।	-''-	५२
२२.	धर्मतारतम्यादधिकारितारतम्यं ।	-''-	५६
२३.	{अशरीरत्वमेव धर्मकार्यमिति चेन्न} तस्य स्वाभाविकत्वात् ।	-''-	५८
२४.	अविद्याकल्पितभेदनिवृत्तिपरत्वाच्छास्त्रस्य ।	-''-	६३
२५.	ज्ञानं नाम मानसि क्रियेति चेन्न वैलक्षण्यात् ।	-''-	६७
२६.	य एव निराकर्ता तस्यैवात्मत्वात् ।	-''-	७०
२७.	श्रुतब्रह्मणोऽपि संसारित्वं दृष्टं चेन्न नावगतब्रह्मात्मभावस्य यथापूर्वं संसारित्वं ।	-''-	७४
२८.	सशरीरत्वस्य मिथ्याज्ञाननिमित्तत्वात् ।	-''-	७५

२९.	क्रियासमवायाभावाच्चात्मनः कर्तृत्वानुपपत्तेः ।	-''-	७५
३०.	प्रसिद्धवस्तुभेदस्य गौणत्वमुख्यत्वप्रसिद्धेः ।	-''-	७६
३१.	अवगत्यर्थत्वान्मनननिधिध्यासनयोः {न विधिशेषत्वं श्रवणत्ववत्} ।	-''-	७७
३२.	ईक्षितृत्वश्रवणात् {न जडं कारणं} ।	१-१-०५	८३
३३.	कर्मपिक्षायां तु ब्रह्मणीक्षितृत्वश्रुतयः सुतरामुपपन्नाः ।	-''-	८६
३४.	ब्रह्मणो ज्ञानस्वरूपनित्यत्वे ज्ञानसाधनापेक्षानुपपत्तेः सवितृप्रकाशवत् ।	-''-	८७
३५.	देहादिसंघातोपाधिसंबंधाविवेककृतेश्वरसंसारिभेदमित्याबुद्धिर्दृष्टा	-''-	८८
३६.	जीवो हि नाम चेतनः शरीराध्यक्षः प्राणानां धारयिता तत्प्रसिद्धेर्निवचनाच्च ।	१-१-०६	९०
३७.	साधारणत्वेऽप्यात्मशब्दस्य न प्रकरणमुपपदं वा किञ्चिन्निश्चायकमन्तरेणान्यतरवृत्तिता निधारयितुं शक्यते ।	१-१-०७	९३
३८.	एकमपि ब्रह्मापेक्षितोपाधिसंबंधं निरस्तोपाधिसंबंधं चोपास्यत्वेन ज्ञेयत्वेन च वेदान्तेषूपदिश्यते ।	१-१-१२	१०१
३९.	पर एव आत्माऽऽनन्दमयोऽअभ्यासात् सर्वान्तरत्वाच्च ।	-''-	१०३
४०.	अणुमात्रमपि विशेषमनाश्रित्य न स्वत एव प्रियशिरस्त्वादि ब्रह्मण उपपद्यते ।	१-१-१९	११३
४१.	सारूप्यनिमित्ताश्चाध्यासा भवन्ति ।	१-१-२४	१२९
४२.	यत्र हि निरस्तसर्वविशेषसंबंधं परं ब्रह्मात्मत्वेनोपदिश्यते तत्रैकरूपमेव फलं मोक्ष इत्यवगम्यते ।	-''-	१३२
४३.	उपक्रमोपसंहाराभ्यां हि वाक्यैकत्वमवगम्यते ।	१-१-३१	१४४
४४.	बुद्ध्याद्युपाधिकृतं तु विशेषमाश्रित्य ब्रह्मैव सन् जीव कर्ता भोक्ता चेत्युच्यते ।	-''-	१४५
४५.	वेदेऽप्युपादेयत्वेनाभिहितं विवक्षितं भवति ।	१-२-०२	१५१
४६.	गृहीते त्वात्मैकत्वे बन्धमोक्षादिसर्वव्यवहारपरिसमाप्तिरेव स्यात् ।	१-२-०६	१५५
४७.	मित्याज्ञानकल्पितोभोगः, सम्यगानदृष्टमेकत्वं ।	१-२-०८	१५८
४८.	निर्गुणमपि सद् ब्रह्म नामरूपगतगुणैः सगुणमुपासनार्थं तत्र तत्रोपदिश्यते ।	१-२-२५	१६९
४९.	परापरविभागो ह्ययं विद्ययोरभ्युदयनिःश्रेयसफलतया कल्प्यते ।	१-२-२१	१८१
५०.	अगतिका हीयं गतिः, यत्काल्पनिकभेदाश्रयणम् ।	१-३-१४	२२१
५१.	परस्यैवेदं ब्रह्मणः पुरं सच्छरीरं ब्रह्मपरमित्युच्यते..... उपलब्ध्यधिष्ठानत्वात् ।	-''-	२२२
५२.	यावदेव हि...आत्मानमहं ब्रह्मास्मीति न प्रतिपद्यते तावज्जीवस्य जीवत्वं ।	१-३-१९	२२९
५३.	विवेकविज्ञानफलं स्वरूपेणाभिनिष्पत्तिः केवलात्मस्वरूपावगतिः ।	-''-	२३१
५४.	समानस्वभावकेष्वनुकारो दृश्यत इति, नायमेकान्तो नियमः ।	१-३-२२	२३७

५५.	द्विरूपा हि वेदान्तवाक्यानां प्रवृत्तिः, क्वचित्परमात्मस्वरूप- निरूपणपरा, क्वचिद्विज्ञानात्मनः परमात्मैकत्वोपदेशपरा।	१-३-२५	२४१
५६.	द्रव्यगुणकर्मणां हि व्यक्तश्चोत्पद्यन्ते, नाकृतयः।	१-३-२८	२४७
५७.	यो दूरादाकर्णयतो वर्णविवेकमप्रतिपद्यमानस्य कर्णपथमवतरति प्रत्यासीदतश्च पटुमृदुत्वादिभेदं वर्णेष्वसंजयति (स ध्वनिः)।	-''-	२५२
५८.	जातिशूद्रस्यानधिकारात्।	१-३-३५	२६९
५९.	ब्रह्मज्ञानाद्ध्यमृततवप्राप्तिः (मुख्या)।	१-३-३९	२७४
६०.	न ह्यात्यन्तिके मोक्षे गत्युत्क्रान्तिः स्तः।	१-३-४०	२७६
६१.	न बुद्धान्ताद्युपन्यासेनावस्थावत्त्वं संसारित्वं वा विवक्षितं, किं तर्हि ? अवस्थारहितत्वमसंसारित्वं च।	१-३-४२	२८०
६२.	सर्वेषु वेदान्तेषु प्राज्ञस्यैवात्मनोऽशब्दादिधर्मत्वमभिलप्यते।	१-४-०५	२९१
६३.	असंदिग्धेन संदिग्धस्य नियमनं न्याय्यं।	१-४-१०	२९८
६४.	भवेदपि कार्यस्यविगीतत्वमप्रतिपाद्यत्वात्।	१-४-१४	३११
६५.	कूटस्थ नित्य एवायं विज्ञानघन आत्मा नास्योच्छेदप्रसंगोऽस्ति मात्राभिस्त्वस्य....असंसर्गो विद्ययाऽस्ति।	१-४-२२	३२५
६६.	निमित्तत्वं त्वधिष्ठात्रन्तराभावादधिगन्तव्यं।नैवं ब्रह्मण उपादानकारणत्वस्य सतोऽन्योऽधिष्ठाताऽपेक्ष्योऽस्ति, प्रागुत्पत्ते- रेकमेवाद्वितीयमित्यवधारणात्।	१-४-२६	३३०
६७.	न चातीन्द्रियानर्थान् श्रुतिमन्तेण कश्चिदुपलभत इति शक्यं संभावयितुं, निमित्ताभावात्।	२-१-०१	३३८
६८.	येन त्वंशेन न विरुध्यते तेनेष्टमेव सांख्ययोगस्मृत्योः सावकाशत्वं।	२-१-०४	३४३
६९.	अत्यन्तसारूप्ये च प्रकृतिविकृतिभाव एव प्रलीयेत।	२-१-०६	३४८
७०.	प्रतिषेधमात्रं हीदं नास्य प्रतिषेधस्य प्रतिषेध्यमस्ति।	२-१-०७	३५१
७१.	अनन्यत्वेऽपि कार्यकारणयोः कार्यस्य कारणात्मत्वं, न तु कारणस्य कार्यात्मत्वं।	२-१-०९	३५३
७२.	एतेन मुक्तानां पुनरुत्पत्तिप्रसंगः प्रत्युक्तः, सम्यग्ज्ञानेन मिथ्याज्ञानस्यापोदितत्वात्।	२-१-१०	३५५
७३.	प्रकृतिमात्रस्य दृष्टान्ते सत्यत्वावधारणात्, विकारजातस्यानृत- त्वाभिधानात्।	२-१-१४	३६४
७४.	अविद्याकृतनामरूपोपाध्यनुरोधीश्वरो भवति।	-''-	३७०
७५.	एवं परमार्थावस्थायां सर्वव्यवहाराभावं वदन्ति वेदान्ताः सर्वे।	-''-	३७०
७६.	अपगतं भवति तदा जीवस्य संसारित्वं ब्रह्मणश्च स्रष्टृत्वं सम्यग्ज्ञानेन बाधितत्वात्।	२-१-२२	३८३
७७.	यथैकस्य सामर्थ्यं दृष्टं तथा सर्वेषामेव भवितुमर्हतीति नास्त्येकान्तः।	२-१-२५	३८७
७८.	अनागताद्धि संबंधादतीतः संबंधो बलवान्भवत्यभिनिष्पन्नत्वात्।	२-१-३६	३९८
७९.	भवति हि किञ्चित्कार्यं मानुषसंपाद्यं किञ्चिद्देवसंपाद्यं।	२-२-०५	४०७

८०.	परमात्मनस्तु स्वरूपव्याश्रयमौदासीन्यं, मायाव्यपाश्रयं च प्रवर्तकं ।	२-२-०७	४१०
८१.	अप्राप्ते ह्यर्थेऽर्थिनोऽर्थित्वं स्यात् ।	२-२-१०	४१२
८२.	कारणस्यैव संस्थानमात्रं कार्यमित्यभ्युपगमात् ।	२-२-१७	४३०
८३.	स्वयंसिद्धस्य साक्षिणोऽप्रत्याख्येयत्वात् ।	२-२-२८	४५०
८४.	ऐकान्तिकफलत्वनिर्धारणे हि सति तत्साधनानुष्ठानाय सर्वो लोकोऽनाकुलः प्रवर्तते, नान्यथा ।	२-२-३३	४५७
८५.	आगमबलेन ब्रह्मवादी कारणादिस्वरूपं निरूपयतीति नावश्यं तस्य यथादृष्टमेव सर्वमभ्युपगन्तव्यमिति नियमोऽस्ति ।	२-२-३८	४६४
८६.	श्रुतिश्च नः प्रमाणमतीन्द्रियार्थविज्ञानोत्पत्तौ ।	२-३-०१	४७१
८७.	आगन्तुकं हि वस्तु निराक्रियते, न स्वरूपं । य एव हि निराकर्ता तदेव तस्य स्वरूपं ।	२-३-०७	४८१
८८.	श्रुत्यन्तरगतस्याविरुद्धस्याधिकस्यार्थस्य सर्वत्रोपसंहर्तव्यत्वात् ।	२-३-१७	४९१
८९.	बुद्ध्युपाधिधर्माध्यासनिमित्तं हि कर्तृत्वभोक्तृत्वादिलक्षणं संसारित्वं ।	२-३-२९	५०९
९०.	मिथ्याज्ञानपुरःसरोऽयमात्मनो बुद्ध्युपाधिसंबन्धः ।	२-३-३०	५११
९१.	उपलब्धौ त्वनन्यापेक्षत्वमात्मनश्चैतन्ययोगात् ।	२-३-३९	५१६
९२.	न स्वाभाविकं कर्तृत्वमात्मनः संभवति, अनिर्मोक्षप्रसंगात् । ... कर्तृत्वस्य दुःखरूपत्वात् ।	२-३-४०	५१७
९३.	आभास एव चैष जीवः परमात्मनो जलसूर्यकादिवत् ।	२-३-५०	५३२
९४.	हीनाधिकसंख्याप्रतिपत्तौ ह्यधिका संख्या संग्राह्या भवति, तस्यां हीनाऽन्तर्भवति ।	२-४-०६	५४३
९५.	कर्म च निमित्तकारणं देहान्तरारम्भे ।	३-१-०२	५६८
९६.	कारणानुरूपं हि कार्यं भवति ।	३-१-०५	५७१
९७.	आमुष्मिकफले कर्मजात उपभुक्तेऽवशिष्टमैहिकं फलं कर्मान्तरजातमनुशयः ।	३-१-०८	५७८
९८.	जीवस्य ज्ञानैश्वर्यतिरोभावो देहयोगात् ।	३-२-०६	६०३
९९.	(सुषुप्तौ) ब्रह्मसंपत्तिश्च पाप्मस्पर्शाभावे हेतुः समधिगतः । पुरीतदिति हृदयपरिवेष्टनमुच्यते ।	३-२-०७	६०७
१००.	न ह्युपाधिसंबन्धमन्तरेण स्वत एव जीवस्याधारः कश्चित्संभवति, ब्रह्माव्यतिरेकेणस्वमहिमप्रतिष्ठितत्वात् ।	३-२-०८	६०८
१०१.	भेदस्योपासनार्थत्वादभेदे तात्पर्यात् ।	३-२-१२	६१६
१०२.	सति तु विरोधे तत्प्रधानान्यतत्प्रधानेभ्यो बलीयांसि भवन्ति ।	३-२-१४	६१८
१०३.	न हि वेदवाक्यानां कस्यचिदर्थवत्त्वं कस्यचिदनर्थवत्त्वमिति युक्तं प्रतिपत्तुं, प्रमाणत्वाविशेषात् ।	३-२-१५	६१८
१०४.	द्रष्टव्यादिशब्दा अपि परविद्याधिकारपठितास्तत्त्वाभिमुखीकरण-प्रधाना, न तत्त्वावबोधप्रधाना भवन्ति ।	३-२-२१	६२६
१०५.	किञ्चिद्धि परमार्थमालम्ब्यापरमार्थः प्रतिषिध्यते ।	३-२-२२	६२९

१०६.	अविधिप्रधानैर्हि वस्तुपर्यवसायिभिर्ब्रह्मवाक्यैर्ब्रह्मज्ञानं जन्यते ।	३-३-०१	६४७
१०७.	लक्षणायामपि तु संनिकर्षविप्रकर्षौ भवत एव ।	३-३-०९	६६२
१०८.	एकस्यामपि हि शाखायां श्रुता गुणाः श्रुता एव सर्वत्र भवन्ति, गुणवतो भेदाभावात् ।	३-३-१०	६६३
१०९.	सामान्योपक्रमश्च न वाक्यशेषेण विरुध्यते, विशेषाकाक्षित्वात् सामान्यस्य ।	३-३-१७	६७३
११०.	ज्ञानात्कर्मबीजदाहस्य श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धत्वात् ।	३-३-३२	७००
१११.	यावदधिकारमाधिकारिकाणामवस्थितिः ।	-''-	-''-
११२.	प्रत्यक्षफलत्वाच्च ज्ञानस्य फलविरहाशंकानुपपत्तिः ।	-''-	७०१
११३.	तादात्म्यविवक्षयैव जीवोपादानं नार्थान्तरविवक्षया । (द्वा सुपर्णा इत्यादौ)	३-३-३४	७०४
११४.	उपलब्धिस्वरूपमेव नः आत्मा ।	३-३-३४	७३१
११५.	न वयमध्ययनप्रभवं कर्मावबोधनमधिकारकारणं वारयामः, किं तर्हि औपनिषदमात्मज्ञानं स्वातन्त्र्येणैव प्रयोजनवत्प्रतीयमानं न कर्माधिकारकारणतां प्रतिपद्यत इत्येतावत्प्रतिपादयामः ।	३-४-१२	७५३
११६.	प्रतिपन्नाप्रतिपन्नगार्हस्थ्यानामपाकृतानपाकृतर्णत्रयाणां चोर्ध्वरेतस्त्वं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धम् ।	३-४-१७	७५६
११७.	ब्रह्मसंस्थ इति हि ब्रह्मणि परिसमाप्तिरनन्यव्यापारतारूपं तन्निष्ठत्वमभिधीयते ।	३-४-२०	७६१
११८.	विद्यासंयोगात्प्रत्यासन्नानि विद्यासाधनानि शमादीनि, विविदिषा संयोगात्तु बाह्यतराणि यज्ञादीनीति विवेक्तव्यं ।	३-४-२७	७६९
११९.	यो हि यं प्रति विधीयते स तस्य धर्मो, न तु यो येन स्वनुष्ठातुं शक्यते । चादनालक्षणधर्मत्वाच्च ।	३-४-४०	७७८
१२०.	विद्या जन्म प्रतिबन्धक्षयापेक्षयैवेति स्थितं ।	३-४-५१	७८९
१२१.	कस्य पुनरयमप्रतिबोध इति चेत् यस्त्वं पृच्छसि तस्य त इति वदामः ।	४-१-३	८००
१२२.	त्रिष्वपि कालेष्वकर्तृत्वाभोक्तृत्वस्वरूपं ब्रह्माहमस्मि.... । तस्माद् ब्रह्माधिगमे दुरितक्षय इति स्थितं ।	४-१-१३	८१५
१२३.	अप्रवृत्तफले.....सुकृतदृष्टकृते ज्ञानाधिगमात्क्षीयेते, न त्वारब्ध कार्ये सामिभुक्तफले, याभ्यामेतद् ब्रह्मज्ञानायतनं जन्म निर्मितं ।	४-१-१५	८१७
१२४.	कथं ह्येकस्य स्वहृदयप्रत्ययं ब्रह्मवेदनं देहधारणं चापरेण प्रतिक्षेप्तुं शक्येत ।	४-१-१५	८१८
१२५.	कार्यब्रह्मविषया गतिः श्रूयत इति सिद्धान्तः ।	४-३-११	८५५
१२६.	सत्यदर्शनविध्वस्ततमसां तु नित्यसिद्धनिर्वाणपरायणानां सिद्धैवानावृत्तिः ।	४-४-२२	८८३

क्रमांकः	शब्दः	उपनिषत्सु शब्दव्युत्पत्तिः	उपनिषत्क्रमांकः	पृष्ठांकः
१	ऊँ इत्यत्र अः	अकारः प्रथमा मात्राप्तेरादिमत्त्वाद्वा ।	माण्डूक्य ०९	१९
२	ऊँ इत्यत्र उः	उकारो द्वितीया मात्रात्कर्षादुभयत्वाद्वा ।	माण्डूक्य १०	१९
३	ऊँ इत्यत्र मः	मकारस्तृतीया मात्रा मितेरपीतेर्वा ।	माण्डूक्य ११	१९
४	अन्नं	अद्यतेऽस्ति च भूतानिमस्मादन्नं तदुच्यते ।	तैत्ति २.२	२३
५	गायत्री	गायति च त्रायते च ।	छान्द ३.१२.१	४४
६	गायत्री	प्राणा वै गयास्तत्प्राणाँस्तत्रे ... तस्माद्गायत्री ।	बृह ५.१४.४	११२
७	वसवः	एते हीदं सर्वं वासयन्ति ।	छान्द ३.१६.१	४५
८	रुद्राः	एते हीदं सर्वं रोदयन्ति ।	छान्द ३.१६.३	४६
९	आदित्याः	एते हीदं सर्वमाददते ।	छान्द ३.१६.५	४६
१०	स्वपितिः	स्वमपीतो भवति तस्मादेनं स्वपितीत्याचक्षते ।	छान्द ६.८.१	६०
११	अशनाय	तदशितं नयन्ते ।	छान्द ६.८.३	६१
१२	उदन्या	तत्पीतं नयते ।	छान्द ६.८.५	६१
१३	हृदयं	हृद्यमिति ।	छान्द ८.३.३	७०
१४	सत्यं	तद्यत्सत्तदमृतमथ यत्तितन्मर्त्यमथ यद्यं तेनोभे यच्छति ।	छान्द ८.३.५	७०
१५	अर्कः	सोऽर्चन्नचरत्तस्यार्चते आपोऽजायन्तार्चते वै मेकमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वं ।	बृह १.२.१	७५
१६	अदितिः	सर्वं वा अत्तीति तददितेरदितित्वं ।	बृह १.२.५	७५
१७	अश्वमेधः	सोऽकामयत मेध्यं म इदं स्याद् ... ततोऽश्वः समभवद्यदश्ववयत्तन्मेध्यमभूदिति तदेवाश्वमेधस्याश्वमेधत्वं	बृह १.२.७	७६
१८	पुरुषः	स यत्पूर्वोऽस्मात्सर्वस्मात्सर्वान्पाप्मन औषत् तस्मात्पुरुषः	बृह १.४.१	७८
१९	अध्यर्धः	यदस्मिन्निदं सर्वमध्याध्नोत्तेनाध्यर्धः ।	बृह ३.९.९	९७
२०	वीरं	वीत्यन्नं वै वि अन्ने हीमानि सर्वाणि भूतानि विष्टानि रमिति प्राणो वै रं प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि रमन्ते ।	बृह ५.१२.१	१११-११२